

Sygn. akt II Ca 369/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSO Paweł Lasoń
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego F. M. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową K. S. (1) przeciwko P. M.

o alimenty

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 9 kwietnia 2015 roku, sygn. akt III RC 81/15

1. **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym i drugim sentencji w ten sposób, że zasądzone od pozwanego P. M. alimenty w kwocie po 400,00 złotych miesięcznie podwyższa do kwoty po 500,00 (pięćset) złotych miesięcznie poczynając od dnia 01 marca 2015 roku;**
2. **oddala apelację w pozostałej części;**
3. **znosi między stornami koszty procesu za instancję odwoławczą.**

Sygn. akt II Ca 369/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 09 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa F. M. przeciwko P. M. o alimenty

1. zasądził alimenty od pozwanego P. M. na rzecz małoletniego powoda F. M. w wysokości po 400,00 zł miesięcznie poczynając od dnia 01 kwietnia 2015 roku płatne do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk K. S. (1) jako przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

2. oddalił powództwo w pozostałej części;
3. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami;
4. nakazuje pobrać od pozwanego P. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240,00 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa oraz kwotę 6,00 zł za klauzulę wykonalności;
5. nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

K. S. (2), przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda F. M. ma 31 lat. Zatrudniona jest w supermarkecie (...) na stanowisku kasjera- sprzedawcy ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości ok. 2100 zł brutto, 1400 zł netto miesięcznie. Innych dochodów nie posiada.

Przedstawicielka ustawowa przeprowadza remont mieszkania, które zakupił dla niej ojciec. Miesięczne koszty tego mieszkania to kwota ok. 400 zł. Na czas prac związanych z remontem K. S. (2) razem z synem mieszka ze swoim ojcem w jego mieszkaniu.

Poza małoletnim synem, przedstawicielka ustawowa nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Małoletni powód F. M. ma 3 lata. Uczęszcza do przedszkola, za które opłata wynosi 100 zł, od lipca chesne wzrośnie do kwoty po 300 zł miesięcznie. Dziecko nie posiada dochodów oraz majątku.

W połowie maja br. powód zostanie poddany testom alergicznym.

Pozwany P. M. ma 33 lata. Od 06.04.2009 r. zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku pracownika montażu. Z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1899 zł brutto, 1409 zł netto. Innych dochodów nie posiada. Nie ma również majątku, akcji, obligacji, udziałów w spółkach. Nie jest zadłużony.

P. M. mieszka razem z rodzicami, którym na swoje utrzymanie przekazuje kwotę 600-700 zł miesięcznie. Pozwany ponosi koszty dojazdu do pracy w kwocie 320 zł miesięcznie.

Pozwany poza małoletnim powodem nie ma innych dzieci na utrzymaniu. P. M. regularnie widuje się z dzieckiem.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo jest zasadne w części.

Podstawą prawną żądania zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego F. M. stanowi art. 133 § 1 kro, w myśl którego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W przedmiotowej sprawie spełnione zostały wszystkie ww. przesłanki. Powód F. M. jest małoletni i nie jest w stanie samodzielnie zapewnić sobie stosownych środków utrzymania. Nie posiada także majątku. Dlatego całość jego usprawiedliwionych potrzeb winni pokrywać rodzice.

Okoliczności powyższych nie kwestionował pozwany P. M., uznając w części powództwo.

Do rozważenia pozostało, zatem ustalenie zakresu świadczeń alimentacyjnych obciążających pozwanego. Należy przy tym mieć na uwadze, iż w drodze świadczenia alimentacyjnego zaspokojeniu podlegają jedynie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego. Przy ocenie, które z nich są usprawiedliwione trzeba uwzględnić zakres i rodzaj tych potrzeb oraz możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego (art. 135 kro).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd określił miesięczne usprawiedliwione potrzeby F. M. na kwotę po ok. 700 zł. Obejmują one m.in. wydatki na żywność (ok. 250 zł), odzież i obuwie (ok. 100 zł), kosmetyki i art. chemiczne (ok. 30 zł), przypadający na niego udział w kosztach utrzymania mieszkania (ok. 200 zł), wydatki związane z opieką zdrowotną (ok. 30 zł), czesnym za przedszkole (ok. 100 zł).

Ustalając zakres tych potrzeb uwzględnić również należało, iż małoletni ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyje on z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyje oddzielnie.

Wyznacznikiem możliwości zarobkowych P. M. jest uzyskiwany przez niego dochód z tytułu zatrudnienia.

Wysokość zasądanego świadczenia alimentacyjnego jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, które ze względu na prawidłowy rozwój małoletniego nie wymagają żadnych nadzwyczajnych nakładów. Leży również w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Ustalając wysokość alimentów Sąd miał także na uwadze, że P. M. stara się realizować ciężący na nim obowiązek alimentacyjny m.in. poprzez utrzymywanie osobistych kontaktów z dzieckiem.

Pozostałą część usprawiedliwionych potrzeb powoda pokrywać winna jego matka, która także obciążona jest obowiązkiem alimentacyjnym i która uzyskuje stałe miesięczne dochody. Ponadto K. S. (2) poza małoletnim nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Z tych wszystkich względów i na podstawie ww. przepisów orzeczono jak w punkcie 1 i 2 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 100 kpc.

W przedmiocie kosztów sądowych rozstrzygnięto w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.1.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz.1398 ze zm.) w zw. z art. 100 kpc.

Zgodnie z treścią art. 333§1 pkt 1 kpc orzeczono o rygorze natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości, zarzucając obrazę prawa materialnego. Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wnosił o zmianę orzeczenia w zakresie podwyższenie alimentów do kwoty 660,00 zł miesięcznie płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca z wyrównaniem od miesiąca września 2014 roku. Ponadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona w części.

Ma rację jej autorka, że wysokość świadczeń alimentacyjnych, zasądzonych od pozwanego, nie jest adekwatna do aktualnych usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Ustalając koszty bieżącego utrzymania małoletniego powoda, Sąd Rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. Przyjął bowiem, iż składnikiem usprawiedliwionych potrzeb są wydatki związane z uczęszczaniem do przedszkola w wysokości około 100 złotych miesięcznie. Z wyjaśnień matki uprawnionego wynika, iż są one znacząco wyższe.

Oznacza to, że bieżące utrzymanie małoletniego, to kwota nie 700 złotych, lecz 800 złotych miesięcznie. Powyższe musi prowadzić do wniosku, iż zasądzone na rzecz dziecka alimenty w wysokości po 400 złotych miesięcznie są nieodpowiednie do jego potrzeb.

Koniecznym było skorygowanie świadczeń alimentacyjnych do kwoty po 500 złotych miesięcznie.

Brakującą sumę 300 złotych miesięcznie na utrzymanie syna winna wyłożyć matka, która w pozostałej części realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego (art. 386 § 1 k.p.c.).

Zasądzenie alimentów w większym zakresie nie jest uzasadnione. Górną granicę świadczeń alimentacyjnych stanowią możliwości zarobkowe zobowiązanego. Te natomiast- co wynika z lektury akt- nie są wysokie i kształtują się na poziomie około 1409 złotych miesięcznie. Po uiszczeniu alimentów w zmodyfikowanej wysokości pozwanemu pozostanie kwota 900 złotych miesięcznie, która musi zaspokoić jego bieżące koszty utrzymania. Uwzględnienie żądania zasądzenia alimentów w kwocie wyższej niż 500 złotych miesięcznie, doprowadziłoby do zachwiania równowagi pomiędzy możliwościami płatniczymi zobowiązanego i bieżącymi kosztami utrzymania powoda.

Z tych przyczyn, apelację w pozostałej części- jako nieuzasadnioną- należało oddalić, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c.